

Ministranci – Liturgiczna Służba Ołtarza.

"Ministrare" (łac.) znaczy służyć. Słowo ministrant wskazuje na rolę służebną podczas Mszy św. i innych obrzędów. Usługuje on kapłanowi, przynosi określone przedmioty, które dla liturgii. Ministrant powinien też być sam znakiem. Swoją postawą pokazuje, że uczestniczyć w liturgii to znaczy współdziałać i współtworzyć ją, czynnie w niej się angażując. Patronami ministrantów są: św. Stanisław Kostka, św. Tarsycjusz, św. Jan Berchmans, św. Dominik Savio.

Swoją formację odbywają podczas cotygodniowych spotkań, które odbywają się w soboty o godz. 9.30 dla młodszych (kl. I-VI szkoły podstawowej) i o godz. 10.30 dla starszych ministrantów (gimnazjum i szkoła średnia).

Oprócz tego aspektu formacyjnego żywa jest też idea tworzenia wśród ministrantów prawdziwej wspólnoty młodych chrześcijan napełnionych radością poprzez wspólne wyjazdy, zajęcia sportowe w sali gimnastycznej, wspólne wyjścia na mecze piłki nożnej na PGE Arenie.

Zapraszamy do wspólnoty ministranckiej wszystkich, którzy chcą poznać lepiej Pana Jezusa w znakach liturgicznych Kościoła, którzy chcą Jemu służyć przy ołtarzu, którzy pragną dzielić radość bycia chrześcijaninem w ramach tej wspólnoty. Być ministrantem - to przywilej, zadanie, odpowiedzialna służba, która daje wiele radości i satysfakcji.

Zasady ministranta.

- Ministrant kocha Boga i dla Jego chwały wzorowo spełnia swoje obowiązki.
- Ministrant służy Chrystusowi w ludziach.
- Ministrant zwalcza swoje wady i pracuje nad swoim charakterem.
- Ministrant rozwija w sobie życie Boże.
- Ministrant poznaje liturgię i żyje nią.
- Ministrant wznosi wszędzie prawdziwą radość.
- Ministrant przeżywa Boga w przyrodzie.
- Ministrant zdobywa kolegów w pracy i zabawie dla Chrystusa.
- Ministrant jest pilny i sumienny w nauce i pracy zawodowej.
- Ministrant modli się za Ojczyznę i służy jej rzetelną pracą.

**Zbiórki ministrantów odbywają się w soboty:
o godz. 9.30 – ministranci młodszy.
o godz. 10.30 – ministranci starsi
Zapraszamy.**

Modlitwa ministranta przed służeniem.

Boże, któremu służyć znaczy królować, spraw, aby całe moje życie było wierną służbą Twojej świętej sprawie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.
Św. Stanisławie Kostko módl się za nami. Amen

Modlitwa ministranta po służeniu.

Boże, który obdarzyłeś mnie udziałem w Twojej świętej służbie, spraw, abym przez godne posługiwanie Przenajświętszej Eucharystii, doszedł do wiecznego królowania z Tobą. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.
Św. Stanisławie Kostko módl się za nami. Amen.

Hymn ministrancki. Króluj nam Chryste

Króluj nam Chryste, zawsze i wszędzie
to nasze rycerskie hasło.
Ono nas zawsze prowadzić będzie
i świecić jak słońce jasno.

Naprzód przebojem młodzi rycerze
Do walki z grzechem swej duszy
Wodzem nam Jezus w Hostii ukryty
Z nim w bój nasz zastęp wyruszy.

Pójdziemy naprzód, naprzód radośnie
Podnosząc w górę swe czoła.
Przed nami życie rozkwita w wiosnie
Odważnie, bo Jezus woła.

Do patronów ministrantów należą:

Św. Tarsycjusz -męczennik rzymski, III wiek. Młody, kilkunastoletni akolita Kościoła rzymskiego, "męczennik Eucharystii". Podczas prześladowania chrześcijan za cesarza Decjusza nosił Komunię Świętą uwięzionym braciom w wierze. Schwytany przez prześladowców, został ukamienowany. Ciało męczennika pochowano z czcią na cmentarzu Kaliksta około 250 roku.

Św. Stanisław Kostka - XVI wiek (Polska), urodzony w Rostkowie na Mazowszu, naukę kontynuował w Wiedniu. Tu podczas ciężkiej choroby, kiedy właściciel domu, w którym mieszkał, nie chciał wpuścić kapłana katolickiego, miał widzenie: najpierw św. Barbara, patronka dobrej śmierci, do której się zwrócił, w towarzystwie dwóch aniołów przyniosła mu Wiatyk, potem Maryja złożyła na jego ręce Dzieciątko i poleciła, by wstąpił do jezuitów. Aby to polecenie zrealizować, "uciekł" do Rzymu i bez zgody rodziców zgłosił się do nowicjatu. Tu na początku 1568 roku złożył śluby zakonne. Zmarł w samo święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny tegoż roku. Sława świętości jego życia natychmiast obiegła cały Rzym, wszystkie domy zakonne jezuitów i dotarła do Polski.

Św. Alojzy Gonzaga -XVI wiek (Włochy). Pochodził z książęcej lombardzkiej rodziny. Był paziem na dworach w Mantui i Florencji oraz Hiszpanii (na dworze króla Filipa II). Już jako dziewięcioletni chłopiec złożył ślub czystości. Wbrew woli rodziny wstąpił do zakonu jezuitów. Umarł jako kleryk, opiekując się chorymi w czasie zarazy w Rzymie, mając 23 lata.

w. Jan Berchmans - XVII wiek (Belgia). Flamandczyk, wyniesiony na ołtarze w 1887 roku.

Wyróżniał się serdecznym nabożeństwem do Najświętszej Eucharystii. Znana jest jego życiowa maksyma: "Najdoskonalszą rzeczą jest zacząć od najmniejszych rzeczy". Uświęcił się przez sumienne wykonywanie swoich codziennych obowiązków, pilne zachowanie reguły zakonnej oraz przez gorące umiłowanie Pana Jezusa i Jego Matki. Zmarł w opinii świętości w Rzymie, mając 22 lata.

Św. Dominik Savio -XIX wiek (Włochy). Urodził się niedaleko Turynu. Już w wieku pięciu lat był gorliwym ministrantem. Po jednej z generalnych spowiedzi ułożył własny akt i ofiarował się Matce Bożej: "Maryjo, ofiaruję Ci swoje serce. Spraw, aby zawsze było Twoim. Jezu i Maryjo, bądźcie zawsze moimi przyjaciółmi. Błagam Was, abym raczej umarł, niż bym miał przez nieszczęście popełnić choć jeden grzech". Jego nauczycielem był św. Jan Bosco. Dominik miał wyjątkowy dar kontemplacji i ekstazy. Sam często nawiedzał Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie i pociągał do tego wielu innych. Często nazywany jest "małym świętym" i "gigantem ducha", choć umierając, miał zaledwie 15 lat. Nasi patronowie uczą nas, że

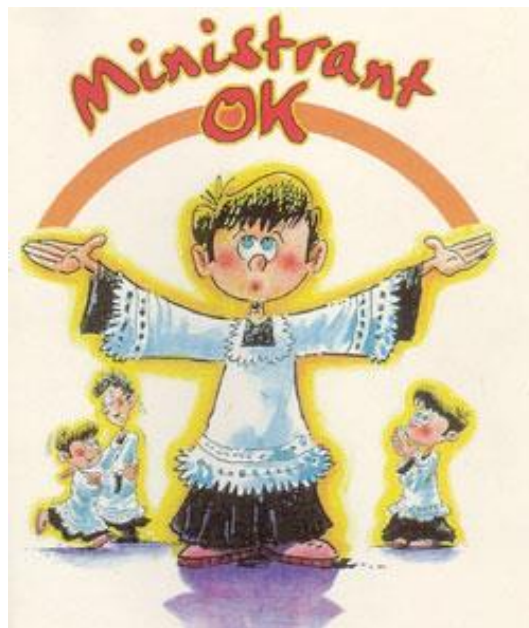
Jezus każdego zaprasza na drogę do świętości!

KARTA ZASAD LEKTORA.

1. **Chrystus** jest moim światłem i życiem oraz drogą do Ojca. Dążę do zjednoczenia z Nim poprzez wiarę i miłość w słowie Ewangelii, w Eucharystii i w bliźnich.
2. **Niepokalana**, która najlepiej słuchała Słowa Bożego i strzegła go jest moim ideałem i moją Matką. Rozważam Jej postawę w różańcu, oddaje się Jej i naśladowuję Ją.
3. **Kościół** jest moim domem i moją rodziną. Chcę wzrastać coraz głębiej w jego braterską wspólnotę, czując się jej żywą komórką i pragnąc, aby objęła ona wszystkich ludzi.

4. Chcę pielęgnować w sobie dar Nowego Życia, otrzymany na chrzcie świętym, którego sprawcą jest Duch Święty. Oddechem tego życia jest modlitwa, dlatego chcę być wierny praktyce Namiotu Spotkania.
5. Zrozumiałem tajemnice osoby, która "nie może odnaleźć się w pełni inaczej, jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie". Dlatego przykazaniem mego życia jest Agape, piękna miłość, której wyrazem jest ofiara i krzyż.
6. Chcąc być w pełni sobą i ukształtować w sobie Nowego Człowieka muszę zawsze kierować się sumieniem oświeconym słowem Bożym. Wypowiadam walkę bezmyślności i nieodpowiedzialności.
7. Chcę być wolny w dążeniu wyższych wartości, które uznałem za swoje. Dlatego muszę zdobywać się na odwagę płynięcia przeciw prądowi postawy używania i egoizmu oraz mody i opinii tworząc nową kulturę, w której wszystko służy wartości osoby.
8. Na straży godności osoby postawię czystość, która nie pozwala na odnoszenie się do osoby jako przedmiotu, choćby tylko możliwego użycia. Będę dbał o czystość myśli, słów i uczynków.
9. Wykluczam ze swego życia alkohol i tytoń. Są to bowiem złudne wartości zagrażające wartościom prawdziwego życia. Dla dobra swojego oraz w poczuciu odpowiedzialności za drugich, decyduję się na świadomą i dobrowolną abstynencję.
10. Moja droga nie jest łatwą. Dlatego nie mogę i nie chcę iść nią samotnie, moją potrzebą i radością jest cotygodniowe spotkanie we wspólnocie tych, którzy chcą iść razem ze mną przy stole ewangelicznej rewizji życia.

Zapraszamy do naszego grona !

